

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ἡ Οικογένεια τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Β. Μεταξᾶ εὐχαριστεῖ θερμῶς τὴν Κυβέρνηση γιὰ τὴν συμβολή της στὴν ἔκδοση αὐτῆ, καὶ ἰδιαίτερος τὸν Ἀντιπρόεδρό της κ. Στυλιανὸ Παττακό. Ἐπίσης τὸν Διευθυντὴ τοῦ Γραφείου Ἀντιπροέδρου Συνταγματάρχη κ. Νικόλαο Μουτούση, τὸν Συνταγματάρχη κ. Λάζαρο Θεοτικό καὶ τὸν Συνταγματάρχη κ. Ἀντώνιο Λέκκα.

Στὸν κ. Κ. Μανιαδάκη, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς διαθέσῃ τὸ προσωπικό του ἀρχεῖο, ἀφείλονται ἐπίσης εὐχαριστίες, καθὼς καὶ στὸν κ. Δ. Σβολόπουλο, γιὰ τὴν σύνταξη τῶν συνοπτικῶν εὐρετηρίων τῶν Λόγων.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, ἀναγγέλλομε ὅτι τὸ προσωπικὸ ἀρχεῖο τοῦ Ι. Μεταξᾶ, τὸ ὁποῖο ἔχει κατατεθῆ στὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, θὰ εἶναι στὴ διάθεσιν τοῦ κοινῆ ἀπὸ τὸ προσεχὲς ἔτος 1970. Ἡ Οικογένεια εὐχαριστεῖ καὶ πάλι ὄλους ὅσοι συνέτειναν στὴ διάσωση τοῦ ἀρχείου κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Κατοχῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὄνόματα ἀναφέρονται στὸν τέταρτον τόμο τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ Ι. Μεταξᾶ. Στὰ πρόσωπα αὐτὰ θὰ προσθέσωμε σήμερον τὸν κ. Γεώργιο Μαντζούφα καὶ τὸν κ. Γεώργιο Νταουντάκη, οἱ ὁποῖοι, ἐνῶ συνετέλεσαν βασικὰ στὴν διάσωση τοῦ ἀρχείου, δὲν εἶχαν ἀναφερθῆ τότε, καθὼς καὶ τὴν Κα Μαρία Καλλιῆ - Κίλια, ἡ ὁποία ἐβοήθησε ἐπίσης στὸν τεχνικὸ τομέα τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἡμερολογίου καὶ εἶχε τότε λησμονηθῆ.

1936

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗΝ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1936

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν

Ἐγὼ ἡ Βουλὴ ἡ ἐκλεγείσα μετὰ τὰς μακρὰς ἐσωτερικὰς περιπετείας τοῦ Ἔθνους τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1936, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην καὶ τάξιν, ἀπεδείχθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀνίκανος καὶ εἰς τοῦτο καὶ εἰς τὸ νὰ δώσῃ Κυβέρνησιν εἰς τὴν χώραν, καὶ ἡ ἀνικανότης αὕτη ἀπεδείχθη καὶ κατόπιν καὶ τελευταίως ἀκόμη ἔνεκα τῶν ἀθεραπεύτων κομμικτικῶν ἀντιθέσεων καὶ προσωπικῶν ἐρίδων, αἵτινες ἐλάχιστα ἐνδιέφερον τὴν μεγίστην μᾶζαν τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ, ὁ κομμουνισμὸς ἐπωφελοῦμενος καὶ τῆς περιστάσεως ταύτης καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν δοθείσης ὑποστηρίξεως διαφόρων πολιτικῶν μερίδων ἤγειρε θρασυτάτην τὴν κεφαλὴν του, ἀπειλῶν σοδαρώτατα τὸ κοινωνικὸν καθεστὸς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ἀλλ' ἰδίως κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, ἐντατικώτατα πλέον ὁ κομμουνισμὸς παρεσκευάζε τὴν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν καὶ τελευταίως ἐπίστευσεν ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα αὐτῆς. Αἱ σιχηαὶ τῆς Θεσσαλονικῆς κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον ὑπῆρξαν τὸ προοίμιον.

Καὶ πρὸ αὐτῶν καὶ ἔκτοτε μετὰ μεγαλυτέρας ἐντατικότητος κατεπλημμύριζε τοὺς στρατιῶνας διὰ πρακτόρων καὶ ἐντύπων προκηρύξεων, καλῶν τοὺς στρατιώτας εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν.

Ἐκ παραλλήλου, εἰσεχώρει ἀπὸ καιροῦ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, διαφθείρων μέγα μέρος τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ σώματος, ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου μέχρι τῶν διδασκάλων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ἐπιδρῶν οὕτως ὀλεθριώτατα ἐπὶ τῆς νεολαίας τοῦ Ἔθνους, τὴν ὁποίαν ἐπιζητεῖ νὰ παρασύρῃ εἰς ἀντιπατριωτικὴν λήθην τῶν ὡραίων ἐλληνικῶν παραδόσεων, ὑποσκάπτων οὕτω καὶ αὐτὴν τὴν ἐλπίδα καλυτέρου μέλλοντος τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς.

Εἰσεχώρησεν ἐπίσης εἰς τὸν ὑπαλληλικὸν ἐν γένει κόσμον, ἐπιζητῶν νὰ καλλιεργῇ μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τὸ αἶσθημα ὅτι τὸ Κράτος εἶναι ὁ κοινὸς ἐχθρὸς, τοῦ ὁποίου καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ ὑποσκάψουν τὰ θεμέλια, ὅπως οὕτω κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνάρξεως τοῦ στασιαστικοῦ ἀγῶνος εὐρεθῆ εἰς παραλυσίαν ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς.

Ἐκμεταλλεόμενος ὁ κομμουνισμὸς τὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν τῆς χώρας προελθοῦσαν κατὰ μέγα μέρος καὶ ἐκ τῆς κακοδιοικήσεως τοῦ παρελθόντος, ὁπότε τὰ ἀλληλοδιαδεχόμενα εἰς τὴν ἐξουσίαν κόμματα ἀπερροφῶντο ἀπὸ τὰς μεταξὺ των ὀξυτάτας ἐριδίας, στρέφοντα κυρίως τὴν δρᾶσιν των εἰς τὴν διὰ κομματικῆς συναλλαγῆς ἐνίσχυσίν των, ἐκμεταλλεόμενος ὁ κομμουνισμὸς τὴν κατάστασιν ταύτην, ἐξήγειρε συστηματικῶς τοὺς ἐργάτας καὶ τὰς πενεστέρας τάξεις κατὰ τοῦ ἀστικοῦ κράτους, παραπλανῶν αὐτοὺς διὰ μυρίων διαβολῶν καὶ δημαγωγῶν καὶ ἀπατηλῶν καὶ ἀνεκπληρωτῶν ὑποσχέσεων.

Ἡ Κυβέρνησίς μου, ἡ τελείως ἀκομμάτιστος, κληθεῖσα εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους τούτου καὶ διαγνώσασα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διέτρεχεν ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀποφασισμένη νὰ λάβῃ ἅπαντα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐξήγγειλε διὰ τῶν προγραμματικῶν αὐτῆς δηλώσεων, τὰ ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ὀλικὴν βελτίωσιν ἀπάσης τῆς κοινωνίας καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἀγροτῶν, τῶν ἐργατῶν, καὶ τῶν πενεστέρων ἐν γένει τάξεων, εἰς μάτην ἤλπισεν ὅτι θὰ εἶχεν ἔκθυμον καὶ εἰλικρινῆ τὴν ὑποστήριξιν τῶν πολιτικῶν κομμάτων εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἀγωνᾶ τῆς, μολοντοὶ καὶ εἰς ὑποχωρήσεις καὶ συγκαταβάσεις προέβη πρὸς τὰ ἀντιμαχόμενα ταῦτα κόμματα, τὰς ὁποίας ὑπὸ ἄλλας περιστάσεις δὲν θὰ ἔκαμινε.

Εἰς κάθε τῆς θῆμα ἡ Κυβέρνησις συνήγαγε τὴν ὑπόκωφον κομματικὴν ἀντίδρασιν, ἀποσκοποῦσαν τὴν μείωσιν τοῦ κύρους τῆς καὶ τὴν παρακώλυσιν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ προγράμματος αὐτῆς, ἡ δὲ ἀντίδρασις αὕτη εἶχε συνεπίκουρον καὶ μεγίστην μερίδα τοῦ Τύπου, ἥτις δι' ἀχαλινώτου καὶ δημαγωγικῆς ἀρθρογραφίας καὶ διὰ ψευδοῦς καὶ κακοδοῦλου εἰδησεογραφίας σπουδαίως συντείνειν εἰς τὴν εὐδόωσιν τῆς ἀνατρεπτικῆς τοῦ κομμουνισμοῦ προσπάθειας.

Τὰ τελευταῖα γεγονότα, αἰ συνεχῶς καὶ διαρκῶς ἐκτεινόμενα ἀπεργίαι, αἱ πλείους τῶν ὁποίων ὑπῆρξαν τελείως ἀδικαιολόγητοι ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ἡ χαρακτηριστικὴ τελευταία στάσις τῶν ἐμφανιζομένων ὡς ἡγετῶν τῆς συντηρητικῆς ἐργατικῆς τάξεως, οἵτινες παρέδωκαν ἑαυτοὺς εἰς τὸν κομμουνισμὸν, ἡ ἐπὶ τῇ θάσει προμελετημένου σχεδίου προπαρασκευασθεῖσα πανεργατικὴ ἀπεργία, ἥτις κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας διαπιστώσεις τῆς Κυβερνήσεως ἀπετέλει τὴν ἀπαρχὴν γενικωτέρας στασιαστικῆς ἐκδηλώσεως, ἔπεισαν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα ὀργανωμένης κινήσεως πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.

Ἡ πεποίθησις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως ἀπεδεικνύετο ἀκριβῆς καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὴν 31 Ἰουλίου ἐπιτροπὴ κομμουνιστῶν βουλευτῶν, παρουσιασθεῖσα εἰς τὸ Πολιτικὸν μου Γραφεῖον, ἐδήλωσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἰταμώτατα, ὅτι ἂν αὕτη, ἡ Κυβέρνησις δηλαδή, δὲν ἐγκατέλειπε τὰ μέτρα αὐτῆς, τὰ ὑπὲρ τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τῶν ἐργατῶν, ἅτινα ἐφαρμοζόμενα θὰ ἀπελύτρωνον αὐτοὺς ἀπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν τοῦ κομμουνισμοῦ, «θὰ κάμουν ἀπεργίαν ὄχι μόνον εἴκοσι τεσσάρων ὥρων, ἀλλὰ καὶ σαράντα ὀκτώ

καὶ διακοσίων σαράντα ὀκτῶ ὥρων καὶ θ' ἀγωνισθοῦν εἰς τὰ πεζοδρόμια μέχρις ὅτου ἐπιβάλουν τὴν θέλησίν των».

Πρὸ τοιαύτης ἐν γένει καταστάσεως, ἥτις ἀπετέλει ἄμεσον ἀπειλὴν κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς καταστροφῆς, εὐρισκομένη ἡ Κυβέρνησις καὶ θεωροῦσα ἐπιτακτικὸν αὐτῆς καθήκον νὰ προλάβῃ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀνατρεπτικῆς στάσεως, διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ὁποίας θὰ ἔρρεεν ἀσφαλῶς ἄφθονον τὸ αἷμα, προέβη, τῇ ἐγκρίσει τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, εἰς τὴν κήρυξιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου καθ' ἑπάσαν τὴν Χώραν καὶ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς.

Συγκεντρώσας οὕτως ὡς ὑπεύθυνος Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ὀλόκληρον τὴν ἐξουσίαν, τῆς ὁποίας ἔχω ἀνάγκη διὰ νὰ σωθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὴν ἐπαπειλουμένην καταστροφὴν τῆς, δηλῶ κατηγορηματικῶς ὅτι εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ φέρω διὰ παντὸς μέσου καὶ μὲ γοργὸν θῆμα εἰς πέρας τὴν βαρεῖαν ἀποστολὴν τὴν ὁποίαν ἀνέλαβον ἀπέναντι τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἐπικαλοῦμαι πλήρη καὶ ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν ὄλων τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἀγαποῦν τὴν πατρίδα μας ὑπὲρ πᾶν ἄλλο καὶ θέλουν νὰ βλέπουν αὐτὴν ἰσχυρὰν καὶ εὐημεροῦσαν.

Ἐπικαλοῦμαι πλήρη καὶ ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν ὄλων τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες πιστεύουν ὅτι πρέπει νὰ παραμείνουν ἀλώθητοι αἱ ἐθνικαὶ ἡμῶν παραδόσεις καὶ ὁ ἑλληνικὸς μας πολιτισμὸς.

Ἐπικαλοῦμαι πλήρη καὶ ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν ὄλων τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες θέλουν νὰ ἀποκτήσουν πραγματικὰς ἐλευθερίας καὶ νὰ ἀπολυτρωθοῦν ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν δημαγωγῶν καὶ τῶν ἀνατρεπτικῶς δρώντων ἀναρχικῶν στοιχείων, ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ὁποίας στενάζει καὶ φθείρεται ἀπὸ καιροῦ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δύναται ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ ζῇ καὶ νὰ ἐργάζεται ἡσυχος καὶ ἀπερίσπαστος καὶ μὲ ἀπόλυτον τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας, καθὼς καὶ μὲ πλήρη τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἐδραιοῦσα τὸ κοινωνικὸν καθεστῶς, θὰ ἐργασθῇ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως ἀποτελεσματικῶς διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐν γένει καὶ ἰδιαιτέρως τῶν πενεστέρων καὶ πασχουσῶν αὐτῆς τάξεων.

Πρὸς τοῦτο ζητῶ ἀπὸ πάντας πλήρη πειθαρχίαν πρὸς τὸ Κράτος, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας πειθαρχίας πραγματικὴ ἐλευθερία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Ὁφείλω ὅμως νὰ δηλώσω ἐπίσης κατηγορηματικῶς ὅτι οἰανδήποτε ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου τῆς ἑλληνικῆς ἀναγεννήσεως εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ τὴν ἐξουδετερώσω διὰ τοῦ τραχυτέρου τρόπου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Αὐγούστου 1936

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ